

18 Ιουλίου 2013

Γέρων Σωφρόνιος Γρηγοριάτης (†1907 - 1977) Μέρος Ε΄

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

-Ποίους Αγίους, Γεροντα, έχετε σε ιδιαίτερη ευλάβεια;

Τον Άγιον Ιωάννη τον Χρυσόστομο.

Γιατί;

Διότι είναι εγγυητής των αμαρτωλών. Ο Άγιος Βασίλειος είναι αυστηρός, ενώ ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος είναι μαλακός και επιεικής. Καποιος αμαρτωλός, επήγε στον Άγιο Χρυσόστομο και του εξήτησε την Θεϊάν Μετάληψη.

Ο Άγιος του είπε: «Εγώ θα σε κοινωνήσω, αν πρώτα μου υποσχεθής, ότι δεν θα αμαρτήσης πάλι». Και πράγματι την άλλη ημέρα τον εκοινωνήσε. Ομως, όλους

τούς Αγίους τούς έχω σε ευλάβεια και τραβώ κομποσχοίνοι σε όσους ενθυμούμαι. Στους Προστάτας της Μονής κάνω οπωσδήποτε κάθε ημέρα δύο κομποσχοίνια.

- Εχετε δοκιμάσει φανερούς πειρασμούς από τον διάβολο, πάτερ Σωφρόνιε;

-Ναι, πολλούς. Όταν είχα έλθει ως Δοκιμος στην Μονή, μερικά βράδυα, όταν εξάπλωνα, έβλεπα μπροστά μου ολοζώντανη την μορφή της Μαννας μου. Με κυττούσε αμίλητη και με σοβαρότητα. Το είπα στον Γεροντα μου, και μου είπε: «Το βράδυ, αν ξαναέλθω, να μου το ειπής». Πράγματι ήλθε. Το είπα στον Γεροντα. Μου edιάβασε εκείνος τούς εξορκισμούς του Μ. Βασιλείου, και έκτοτε δεν παρουσιάστηκε.

Μια άλλη φορά, ήμουν παραμάγειρας, και μου είπε ο διακονητής μου Γερο Αυξέντιος, να κατέβω μια Κυριακή πρωί στο μαγειρείο να μαγειρέψω ρεβύθια. Την νύκτα, πριν αρχίσει η ακολουθία, κατέβαινα για το μαγειρείο. Άκουσα να κτυπούν τα τάλαντα, είδα μέσα στην εκκλησία αναμμένες λαμπάδες, πολύ φωτοχυσία μέσα. Σκέφθηκα ότι οι Πατέρες διαβάζουν την ακολουθία του Ορθρου. Επήγα στο μαγειρείο, άναψα την φωτιά, έβαλα τα ρεβύθια επάνω και τραβούσα το κομποσχοίνοι μου. Όταν τελείωσα το μαγείρεμα, ακούω τον Μοναχό Βασίλειο να κτυπά το τάλαντο. Τον φωνάζω «Τι συμβαίνει, του λέγω, βρε πάτερ Βασίλειε; Γιατί κτυπάς πάλι το τάλαντο; Δεν το κτύπησες πριν δύο ώρες πάλι;». Εκείνος με εθεώρησε πλανεμένο και δεν μου έδωσε σημασία. Ηλθε ο διακονητής μου π. Αυξέντιος. Του εξήγησα το περιστατικό. Η υπόθεσις επήγε κατ εϋθείαν στον Ηγούμενο. Απεδείχθη ότι ήταν διαβολική πλεκτάνη. Ο Ηγούμενος έκτοτε μου απηγόρευσε να κατεβαίνω μόνος μου στο μαγειρείο, παρά μόνο με τον υπεύθυνο αδελφό.

Μια άλλη φορά επήγαινα με τα πόδια από την Μονή Ιβήρων στην Μεγίστη Λαύρα. Εστάθμευσα για λίγο να ξεκουρασθώ στο Αγίασμα του Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου, όπου πλησίον υπάρχει το Ρουμάνικο κελλί των Αγίων 40 Μαρτύρων.

Εκεί είδα ένα Μοναχό. Του μίλησα: «Παρίντε, παρίντε (πάτερ) τι κάνεις; Ευλογείτε. Επήγα κοντα, τον έπιασα από τα γένεια. Και τι λες έπιασα; Μια τούφα από πράσινα χόρτα. Ήταν ο διάβολος με την μορφή Μοναχού που ήθελε να με πειράξει.

Αλλοτε πάλι, ένα πρωί κατέβαινα για την εκκλησία. Στην ημικυκλική πετρόσκαλα της εσωτερικής αυλής, συνήντησα μπροστά μου ένα Μοναχό. Μου είπε τα εξής: «Εγώ είμαι ο Μοναχός Αυξέντιος που πνίγηκα με άλλους δύο στο πέλαγος της Σιθωνίας, όταν πηγαίναμε προ ετών, κατ'έντολή των Γεροντάδων στο Μετόχι μας, στο χωριό Νεος Μαρμαράς Χαλκιδικής.

Να ειπής σ'αυτούς τούς Γεροντάδες, που μας έστειλαν ότι εμείς δεν πνιγήκαμε, γιατί μας έσωσε η υπακοή». Αλλοτε πάλι ο ίδιος Μοναχός Αυξέντιος, παρουσιάσθηκε μία νύκτα στον επίτροπο της Μονής παπά Φωτιο, του κτύπησε την πόρτα του κελλιού του. Ο παπά Φωτιος του αποκρίθηκε.

-Εμπρός, ποιός είναι;

-Είμαι ο Αυξέντιος.

-Μα, αυτός πνίγηκε προχθές στην θάλασσα.

-Αυτοί που τελειώνονται στην υπακοή δεν πνίγονται. Και εξαφανίσθηκε.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr